

HƏKİM FƏDAKARLIĞI VƏ YAZIÇI HƏKİMLİYİ

Yazıçı-publisist Ulduz Qasımın “Doktor Meşali” romanında insana sevginin tərənnümü

Şəddat CƏFƏROV,
*iqtisadiyyat elmləri üzrə fəlsəfə doktoru,
Azərbaycan və Rusiya Yazıçılar və
Jurnalistlər Birliklərinin üzvü,
Beynəlxalq Yazarlar Birliyinin üzvü*

Bəşər nəsli, həyat uğrunda mübarizədə, yaşarlığı təmin edən çox vasitələri kəşf edib, yaradıb. Mağaradan çıxan insan göydələnlər yaradır, həyat nemətlərini, daha çox və daha asan istehsal etmək üçün hər vaxt öz təcrübəsini yeniləşdirir, bilgisini artırır. Demək, insanı qorumaq, onu yaşatmaq üçün təbabətin inkişafı əsas şərt olaraq qalır. Təəssüf ki, cəmiyyətdə sosial ədalətin düzgün təmin olunmaması, insanlar arasında münasibətlərə də təsir göstərir. Bir çox hallarda əhalinin kasıb təbəqəsi əziyyət çəkir adi səhiyyə imkanlarından məhrum olur. Təhsilə yiyələnmə bilməyən uşaqlar ucuz işçi qüvvəsinə çevrilir. Bütün bunları niyə sadalayırıq? Cəmiyyətdə sosial ədalətin bərpa olunması naminə maarifçilər, o cümlədən, yazıçılar da az iş görmür. Biz, ayrı-ayrı sənətkarların əsərlərini mütailə edərkən onların necə insanlıq naminə ürək yangısı ilə yazmalarının şahidi olur. Tərəddüdsüz deyərdim ki, Ulduz Qasım da cəmiyyət naminə fədakarlıqla çalışan sənət adamlarındandır. O, fədakar bir yazıçı kimi qırx ilə yaxındır ki, qələmi yerə qoymadan, yaradıcılığa fasilə vermədən yazıb-yaratmaqdadır. Onun çox dəyərli əsərləri son qərənənin ədəbi salnaməsidir deyərdim. Elə, Ulduz Qasımın “Qarabağnamələri” bədii fakt olmaqdan başqa həm də tarixi sənətdir. Qarabağda qiyamət romanı 44-günlük savaşın zəfərini tərənnüm edir. Bu qələbəni təmin edənlərin, şərəfinə yaradılmış çox dəyərli ədəbi abidələrdən biridir. Onun “Solmayan nərgiz”i, “Maral”ı və digər əsərləri oxucular arasında məşhurdur.

Mən yazıçı, Ulduz Qasımı yaxşı tanıyıram deyə bilərəm. Çünki, onun bir neçə kitabını nəşr etmişəm və nəşr etdiyim kitablarına da geniş və əhatəli rəylər yazmışam. Bu həmin rəylər “Kredo” qəzetində oxucuların nəzərinə çatdırılıb. Eləcə də, Ulduz Qasımın həyatı və yaradıcılığını ehtiva edən, maraqlı monoqrafiyaları da çap etmişəm. Əli Rza Xələflinin yazıçısının “Vətən dağı” adlı iki cildlik tədqiqat əsəri onun yazıçı fədakarlığının mahiyyətini kifayət qədər açıq.

Ulduz Qasım ədəbi mühitdə yaxşı tanınır. Görkəmli söz-sənət sahibləri onun yaradıcılığına xüsusi diqqət yetirirlər. Ulduz Qasımın yaradıcılığı ilə bağlı dövrü mətbuat da dərc olunmuş məqalələrin toplularını da mən nəşr etmişəm, və həmin kitablarada münasibət bildirmişəm. Yazıçının “Maral” romanı mənim xüsusi marağıma səbəb olub. Uzun müddət həmin əsərdə təsvir olunan hadisələrin təsiri altında olmuşam.

İndi, Ulduz Qasımın “Doktor Meşali” romanını

nəşrə hazırlayıram. Açıq, yazıçının Azərbaycandan uzaq bir mühit haqqında nə və necə yaza biləcəyi mənim üçün maraqlı idi. Düşünürdüm ki, Ulduz Qasım üçün oxunaqlı bir əsər yaratmaq, yeni mövzu və yad mühit haqqında çətin olacaq. Amma, istedad və zəhmət hər şeyi həll edir. “Doktor Meşali” romanı çox maraqla oxunur, özü də oxunaqlı bir dillə, sadə və anlaşıqlı yazılıb. Müəllif əvvəlcə əsərinin qəhrəmanını oxuculara yaxşı tanımaq üçün onun ailə mühitinə diqqəti yönəldir: “Abdulqaffarın ailəsi Qahirənin ortabab məhəlləsində yerləşirdi. Bu da o deməkdir ki, pis yaşamırdılar. Evin ağsaqqalı uzun boylu, qara saçlı, qara qaşlı, qara gözlüydü. Dən düşmüş saqqalı onun üzünə yaraşır verirdi. Çox danışmağı sevməzdi. Bir sözlə ağırbaşlı kişiydi. Tanıyanlar ona hörmətlə yanaşar, sayğı göstərirdilər. İşgüzar, ədalətliyd.

Həyat yoldaşı Züleyxa ağbənizli, orta boyluydu. Mavi gözləri şabalıdı rəngdə qaşı, kipriyi onu ərəblərdən fərqləndirirdi. İlk dəfə görənlər onun hansı millətdən olduğunu soruşmadan keçməzdilər. Züleyxa da ağılım kəsəndən Misirli olduğumu eşitmişəm doğmalarım, böyüklərimdən deyirdi. Çox mehriban və xeyirxah insandı. Həmişə gücü yetən qədər kasıblara kömək edər. Övladlarına çox düşküdü bütün analar kimi...

Evin böyük oğlu Mahmud anasına bəzəyirdi. Çox yaraşığı və mavi gözlüydü. Bir il öncə ailə həyatı qurmuşdu. Ayrı yaşayırdı. Atasına kömək edirdi ticarət işlərində”.

Görünüdü ki, kiçik bir parçada əsərin təsvir olunduğu məkanı və mühiti yaxşı görürük. Süretlə nəzərimiz xəyaləndə olsa, uzaq Qahirəyə yönəlir. Buradakı nisbətən imkanlı ailələrdən birinin həyat şəraiti haqqında məlumat aldığımız.

Əsərin əsas qəhrəmanının adı Muhəmməddir. O, Meşalilər ailəsinin övlətidir. Təbiət etibarlı ilə çox yumşaq mehriban insandır, atasına, anasına qarşı da diqqətlidir. İxtisasca həkim olduğu üçün insanları qorumağı, onların sağlamlığı keşiyində durmağı özünə borc bilir. Onun atası, anası üçün həyatın əsas meyarı, pul qazanmaqdır, cəmiyyətdə yer tutmaqdır. Onlar, istəyirlər ki, Muhəmməd Meşali varlı ailələrdən birinin qızı ilə evlənsin, hətta belə bir ailəni və qızı da tapıblar. Həmin qızın adı Əsrədir. Ata, ana üçün maraqlı deyil ki, Muhəmməd Meşali o qızı sevir ya sevmir. Amma, ata-ana tələbləri doktorun idealını dəyişə bilmir. Anasının təhdidlərinə qarşı Meşali özünə xas yumşılıqla, həlimliklə cavab verir: “Muhəmməd evə gələn kimi Züleyxa onu danlamağa başlayırdı.

- Oğlum, niyə Əsrəyə zaman ayırmırsan, onunla bir yerlərə getmirsən? Atan da bundan çox narahatdı. Heç olmasa bazar günü qızıla alış-verişə çıxın.

Oğlan valideyinlərinin məqsədini yaxşı bilirdi. Lakin xətiirlərinə dəymək istəmirdi. Anasına heç incitmirdi. Bir təhər söz tapıb aradan çıxırdı.

Ana, görürsən də nə qədər işim var. Mən xəstələrimi gözlədə bilmərəm. Elələri var ki, gündə bir neçə dəfə baş çəkməliyəm. Bu insan həyatıdır. Mən and içmişəm universiteti bitirəndə. Sən Əsrəylə ilgən. Zətan hər geyimi, qızılı evə gətirirlər. Mənim dükanə getməyimin nə əhəmiyyəti var? Bir də niyə siz bu qədər tələsirsiniz toy üçün. Mən o qızın xarakterini belə əməlli-başlı bilmirəm. Hərdən də fikirləşirəm ki, xasiyyətlərimiz bir-birinə düz gəlir. Biz başqa-başqa adamlarıq. Necə yaşayacağıq? Siz nədən məni anlamırsınız? Qoysaydınız mən özüm-özümə uyğun birini seçərdim. Heç bilmirəm bunun axırı nə olacaq?

Züleyxa tez əl-ayağa düşürdü. Oğluna yalvarırdı. Bizi el içində utandırma, deyirdi. Qurbanın olum, sonra atan da səndən üz döndərər. Onun xarakterini bilirən. Üzü dönməsin, döndüsə heç kim onu yola gətirə bilməz, tərsin biridi. Bir də ki, Əsrə yaxşı ailələndi, oxumuş qızdı. Niyə belə danışsın? Bir də səndən belə sözlər eşitməyim. Belə olanda anasının doğrudan da həyacanlılığını,

qorxdığını hiss edən Muhəmməd tez anasını qucaqlayır, onu sakitləşdirdi”.

Bu, ziddiyyətin başlanğıcıdır. Bir az da dəqiqləşdirsək müxtəlif dünyagörüşlərinin qarşılaşmasıdır. Bu qarşılaşma da qüvvələr nisbətində fərqlidir. Bütün maddi imkanlar atanın əlində cəmləşib. Ana da elə, onun cəbhəsindədir. Muhəmməd Meşalinin isə yeganə gücü humanizmində insanlara sevgisindədir, həkimlik istedadındadır. Tezliklə həyat göstərir ki, bu təzadlı dünyagörüşü onların həyat şəraitini dəyişməli olacaq. Belə də olur.

Maraqlı bir məqam da diqqəti cəlb edir. Muhəmməd Meşalinin nişanlısı, gələcək həyat yoldaşının həyat ideali haqqında düşünür, onu ancaq qızıl maraqlandırır. Gözmək, səyahət etmək gənclik kefi sürmək, Əsrənin əsas marağıdır.

Beləliklə, klinikada baş verən hadisədən sonra həyat Meşali üçün axarını dəyişir.

Meşali sağlam təbiətli insandır. O, Əsrəyə qarşı da çox mülayimdir. Ona qarşı münasibətini tarazlamağa çalışır. Hətta, klinikanı satıb, uzaq kasıblar məhəlləsinə köçmək istəyəndə, Əsrəyə onunla birgə getməyi təklif edir. Təəssüf ki, qız onun düşüncələrinə ruhən çox yaddır.

Yeri gəlmişkən, qeyd edək ki, müxtəlif dünyagörüşlü insanların birgə həyat qurub yaşamaları çox vaxt çətin olur. Hətta faciələrdə baş verir. bizim Azərbaycan xalqının belə bir məsəli var: “Taylı tayını tapmasa, günü ah-vayla keçər”. Burada söhbət təhsil fərqiindən getmir. Əsas ziddiyyət, həyata, insanlara münasibətdən başlayır. Tərəflərdən biri üçün “kasıb da insandır”- qənaəti əsas idealdır. Digər, tərəf üçün isə öz zümrəsinin tələbləri və ölçüləri var. Maddi imkan, həmin tərəf üçün əsas şərtir.

Doktor Meşali üçün, insanlar arasında sosial fərqi elə bir əhəmiyyəti yoxdur. O, hesab edir ki, hər kəs cəmiyyətin tam hüquqlu üzvüdür. Xüsusilə, həkimlər üçün, görək fərq olmasın. Həkim, biliyini, bacarığını, can təhlükəsi qarşısında olan hər kəsə əsirgəməməlidir.

Biz, Doktor Meşalini öz mövqeyində sabit-qədem görürük. O, artıq qəti qərara gəlib. Atasının təminatında olan klinikanı satıb, öz payına düşən vəsaitlə Qahirənin mərkəzindən uzaq, çox ağır durumda, yaşayan insanların, arasına getməyi dəqiqləşdirib. Hətta, orada kiçik bir klinika tikməyidə qərara alıb. Son yır-yığış məqamında Əsrəni yanına çağırır və ona məramını açıqlayır: “Səni çağırmağımın səbəbi var. Mən klinikanı satıb, kasıblar məhəlləsinə yerləşmək istəyirəm. Pulsuz, əlacsız uşaqları, adamları müalicə edəcəm. Mənimlə gəlməyə hazırsan?

Qız əvvəlcə qulaqlarına inanmadı. Elə bildi nişanlısı zarafat edir onunla. Lakin, Muhəmmədin ciddi olduğunu hiss edəndə bomba kimi partladı. Bu nə xəbərdi verirsən mənə? Axı, bu hardan çıxdı?

Sən adlı-sanlı bir həkimsən burda. Mən də buna görə səninlə evlənməyə razı oldum. Bu nə deməkdir indi? Yoxsa alıb-aldatmadı? Mən elə məhəllənin yanından maşınımı belə sürürəm ki, tozu-torpağı, qoxusu maşınımın hopar. Sən də durub mənə orda yaşamağı təklif edirsən? Bu nə tərbiyyəsizlikdir belə?

Muhəmməd Əsrənin özündən çıxdığını görüb onu sakitləşdirməyə çalışdı.

Bunu məcbur demirəm. Getmiyə bilərsən. Seçim sənindir. Ancaq, mən bundan sonrakı həyatımı orayla bağliyacam. Elə əlacsız insanlara, elə uşaqlara kömək edəcəm.

Mən elə indi atama zəng vurub, nişanı pozmasını istəyəcəm. Bir dəqiqə belə dözə bilmərəm.

İxtiyar sahibisən. Mən deyib borcumdan çıxdım.

Sən heç əvvəldən mənimlə evlənmək istəmirdin. Bunu hiss edirdim. İndiyə qədər bir dəfə də olsun məni bir yerə götürmədin. Səhər-səhər zəng vuranda bildim elə bunda bir səbəb var.

(Davamı 11-ci səhifədə)

(Əvvəli 10-cu səhifədə)

Qız qapını elə çırpdı ki, klinikada hamı bu səsi eşitdi. Ancaq Əsranın kim olduğunu bilən yox idi, yaxşı ki. Yoxsa yeni mövzu olardı bu hadisə". Beləliklə, yollar ayrılır. Və artıq, cəbhələr də məlumdur. Doktor Meşali ata-ana dəstəyindən mərhum olacaq, nişanlısı artıq ondan ayrılıb getdi. Kasıblar məhləsinə gedən Doktor Meşalini heç nə qorxutmur. İnanır ki, getdiyi təzə məkanda da onun kimliyini bilən olacaq. O, arxayındır ki, həmin kasıblar məhəlləsi olan Tanta kəndində də yaxşı adamlar var. O, belə bir yaxşı adamla, elə ilk gündə qarşılaşır. Bu adam Şeyx Tayyibdir. Bir sözlə, onun gəlişi Tanta da mənəvi mühiti tamam dəyişir. Əlindəki cuzi vəsaitlə kiçik bir klinikanı tikdirir. Hətta, özü də fəhlilik edir. Burada, çox zəhmətkeş, hünərli bir qızı ilk gündə görür və onu sevir. Bu qız bütün həyatı boyu ona mənəvi dəyər verir. Bu qız bütün həyatı boyu ona mənəvi dəyər verir. Nilufər adlı həmin qızın mükəmməl obrazı oxucunun heç vaxt yadından çıxmır. Gələcəkdə Nilufər bütün çətinliklərdə həyat yoldaşını qoruyan bir mələyə çevrilir.

Zənnimcə, Ulduz Qasım bu ailənin timsalında maraqlı bir nümunə yaradır. Çoxları bu ailədən özləri üçün dərs götürə bilər.

Ulduz Qasımın "Doktor Meşali" romanında eyni, etnik kökə malik insanlar arasındakı təzadlardan başqa müxtəlif kökənli və dinli insanların bir-biri ilə ziddiyyətli münasibətləri də əsər boyunca diqqəti cəlb edir.

Müsəlman kəndi olan Tantaya qonşu, xristian dinli kəndin sakinlərində bir-biriləri ilə yola getmirlər. Onlar bir-birinə qarşı düşmən münasibətdədirlər. Yazıçı maraqlı problem qoyur; insana sevgisi olan bir kəsin qərəzsiz münasibəti, düşmən tərəflərində barışıdır. Şeron xristiandır. O, Doktor Meşalini ölümə hədələyir. Ulduz Qasımın real təsvirləri göstərir ki, insani münasibət olan yerdə nifrət də, qərəz də əriyib gedir, yox olur. Şeronun düşüncəsinə görə, müsəlmandan

laqları heç nə eşitmirdi. Keşis xeyli uşağa baxdı, nəşə oxudu əlindəki xacı kiçik oğlanın üzünə qoydu. Və ətrafa baxdı. Muştunun cansız qaldığını gördü. Heç bir dəyişiklik yoxdu. O da doktorun durmadan uşağa tibbi yardım lazım olduğunu deyib qışqırdığını eşitdi.

Şeron, əgər o doktordusa qoy gəlib baxsın oğluna". Beləliklə, Doktor Meşali həm özü ölümə xilas olur, təhqirdən qurtulur, həm də Şeronun oğlunu ölümdən xilas edir. Daha sonra, Şeronun oğlunu əməliyyat edir. Həyat göstərir ki, insanlığı uca tutanlar son nəticədə qalıbdırlar.

Daha bir ziddiyyətli məqamda oxucunun yadından silinmir. Doktor Meşali təkcə Tantada, Qahirədə yox, bütün Avropada artıq məşhurdur. O, sevinir hər kəs ona etibar edir. onun belə məşhurlaşması sevlənməsi, vaxtı ilə tələbə yoldaşı olmuş professor, Əbdülrəhmanı qəzəbləndirir. O, Doktor Meşalini məhv etmək üçün yollar axtarır. Hətta günahsız bir uşağı öldürüb, qatil kimi Doktor Meşalini ələ vermək istəyir. O, bununla Doktor Meşalini məhv etmək, onun şöhrətinə sahiblənmək niyyəti güdür. Əlbəttə, bu ədalətsizlik qalib gələ bilməzdi. Doktor Meşali, həyat yoldaşı Nilufər, Tantanın ağsaqqalı, Şeyx Tayyib və digər sadə insanların köməyi ilə cinayətkar yaxalamır. Əbdülrəhman çox hiyləgər insandır. Onun təbiətini yazıçı öz düşüncələri ilə açır: "Əbdülrəhman ürəyindəkiləri açıqlaya bilməzdi. Həm səni sınamaq, həm də mənə doğru məsləhət verməni istədim. Qahirədəki həkimlərin yanına gedə bilməzdim. Sonra məni biyabır edərdilər. Sənin də bu qədər adlı-sanlı olman məni narahat edirdi xeyli zamandı. Ancaq özünə deməsəm də indi gördüm ki, deyilənlər doğrudur. Bir də bu doğruların qarşısını almaq istəyirəm. Həmin illərdə universitetdə hamıdan çox mənə tərifləyirdi professorlarımız. İndi sənin kölgəndə qalmışam. Bu cırıq-cındırların, zir-zibillərin arasında belə adsan qazanman məni özümə çıxarırdı. Buna son qoymaq lazımdı. Və bunun üçün bu yazıq uşağı da qurban verəcəm deyəsən. Hələ

sindən sonra Tantada həyat necə dəyişib. İnsanlar bir-birinə hörmətlə yanaşmağa başlayıblar. Onları kənardan gələnlər, məhz kasıb olduqlarına görə adam hesab etmirdilər. Amma, Doktor Meşalinin sahəsində Tanta demək olar ki, dünyada məşhur olub. Buraya mətbuat işçiləri, qonaqlar gəlir. Doktor Meşalinin iş təcrübəsini öyrənmək istəyirlər. Bütün bunların hamısının başında Nilufər yaxşı bilir ki, Doktor Meşalinin şəxsiyyəti dayanır. Onun şəxsiyyəti insanların münasibət ölçülərini dəyişir.

Nilufər, hər cəhətdən sevgiyə layiq olan həyat yoldaşı haqqında sonsuz sevgi düşüncələrinə dair: "Mən ən çox sənin insanlığını sevirəm. Sən insanlıq, mərhəmət müccəsəməsisən. Bizim kimi sadə və ələcsiz, toz-torpağı içində yaşayan kasıb insanlara əl uzatdığın üçün, kömək etdiyin üçün, öz şöhrətindən vaz keçdiyin, qurban verdiyin üçün çox istəyirəm səni. Elə gözəl ürək, bəlkə də barmaqla sayacaq qədər insanlarda var. Bunu sənə deməyə hər zaman çəkinirəm. Çox sevirəm səni, Mə-həmməd! Ancaq elə bilirəm, bunu desəm, o hiss yox olar, küləklər sözümü alıb, qovub aparar, məndən uzaqlaşdırar, yadlaşdırar, cansızlaşdırar... Yağmur dəyər o sevgiyə, üşüdər o isti hisslərimi. Qar düşər üstünə, soyuyar, əriyər, yox olar... Düşünürəm, onu dilə gətirsəm qiyməti itər, azalar. Qısqaclar onu dağlar, daşlar. Ucan quşlar əlimdən alıb aparar uzaqlara. Onun yeri ürək olmalıdı. Ürək olmalıdı ki, onu orda, öz yuvasında isti saxlasın, qorusun, kimsəyə verməsin. Yuvasından qopanlar yadlaşsın, mənasızlaşsınlar çox zaman, istəyirəm, sənin üçün ona sahib çıxsın bu ürək, bu qəlb... Bəlkə də bu, bir qadının kişiyə olan istəyi deyil. Bir insanlığa, bir mərhəmət sahibinə, bir xeyirxah və özündən aşağıda olanlara əl uzadan adama olan sevgidir... Bilmirəm, əzizim, bilmirəm, bircə bunu bilirəm ki, səni çox, həm də lap çox sevirəm...". Bu sevgi, tükənməzdir. Bu sevgi Nilufəri uca ana, Doktor Meşalini isə böyük ata zirvəsinə ucaldır.

Həyat göstərir ki, cəmiyyətin mənəvi nizamı

HƏKİM FƏDAKARLIĞI VƏ YAZIÇI HƏKİMLİYİ

həkim ola bilməz. Müsəlman həkimi ancaq, heyvanlara baxa bilər.

Bu daşlaşmış kinli, qənaəti Doktor Meşalinin səmimi yanaşmaları darmadağın edir. Beləliklə, biz sanki gözlərimizin önündə təkcə insanların yox, bütün həyatın dəyişdiyini müşahidə edirik. Bir təsadüf (əslində bu təsadüf deyil) Şeronun fikrini alt-üst edir: "Şeron doktorla danışarkən birdən evdən bir səs-küy qopdu. Şeronun arvadı Sara qışqırırdı nəysə. Kişi tez tövlənin qapısını bağlayıb evə yüyürdü. Nə olduğunu durmadan soruşurdu həyat yoldaşından.

Qadın da boğula-boğula əlini yerdə uzanmış oğluna uzadıb nəşə deməyə çalışırdı. Şeron tez keşisin arxasınca çobanı göndərdi. Çoban yüyürə-yüyürə gözədən itdi. Tövlənin qapısının deşiyindən onları izləyən Muhəmməd başa düşdü ki, Şeronun oğlu xəstələnib. 4-5 yaşında olan oğlanı yerə uzatmışdılar. Özünü saxlaya bilmədi doktor. Qapını var gücüylə döyməyə başladı. Hətta, qışqırırdı. Qapını açın deyirdi, o uşağa kömək lazımdı. Onu xilas edə bilərəm. Ancaq onu eşitmək istəmirdi evin sahibi. Çox keçmədi ki, çoban keşislə geri döndü. Görünür yaxınlıqdaymış onun olduğu yer. Çoban tövlənin qapısının döyüldüyünü görüb Şerona xəbər verdi. Və doktorun dediklərini ona çatdırdı. Görünür acığına getdi çobanın sözləri:

Kəs səsinə, keşisdən artıq nə edə bilər ki, o Muştuya?

Qanmaz, inamsız adam. Bir müsəlman mənim övladımı müalicə edə bilməz. Deyirsən öldürsün oğlumu? Kəs səsinə, axmaq...

Əfəndim, onun dediklərin deyirəm.

Kəs səsinə, sənə dedim.

Şeronun arvadı Sara özünü itirmişdi. Əllərini açıb dua edirdi. Sanki gözləri heç nə görmür, qu-

başına gələcəklərdən xəbərsizsən. Nə Tantada, nə bu kasıb məhəllədə hörmətin qalacağı. Görək nə edəcəksən, necə özünü göstərəcəksən? Ağlına da gəlməz başına gələcəklər. Səni zindana atdırmamış buralardan gedən deyiləm. O ilin buraxılışından həm alim olaraq, həm də istedadlı doktor olaraq mənim adım ucalmalıdı. Çox az qaldı buna. Yoxsa mətbuatlar, radiolar, hətta xarici qəzet, jurnallarda sənin barəndə yazılar, danışılar". Təkcə elə bu təsvir göstərir ki, Doktor Meşali necə bir məxluqla qarşılaşmalı olacaq. Təbiidir ki, insan qəddar və qərəzkar olduqca onun zəif tərəflərində tez diqqəti cəlb edir. Doktor Meşali insan psixologiyasını da yaxşı bilir. O, Əbdülrəhmanın gözlərinə baxan kimi onun niyyətini anlayır. Ona görə də ehtiyatı əldən vermir. Beləliklə, bu çətin savaşda Doktor Meşalinin haqqı qalib gəlir.

Bütün hallarda, Doktor Meşali insanların sevgisinə güvənir. Yazıçı, Ulduz Qasım da əsər boyu həqiqi məhəbbəti doğru sevgini də tərənnüm etməkdən yorulmur. Sevgilərin çağladığı yerlərdə insanların ruhu qanadlanır. İnsan ağır zəhmətdən bezmir, usanmır. Burada belə düşünmək olar. Yazıçının qənaəti budur ki, həyatın varlığını təmin edən əsas amillərdən biri də elə sevginin mövcudluğudur. Əsl həyat elə sevgi olan yerdedir.

Nilufərlə, Əsranı müqayisə etmək olar. Əsra, Doktor Meşaliyə necə münasibət bəsləyirdi. O, Doktor Meşalini pul kisəsi kimi təsəvvür edirdi. Onun düşüncəsinə görə həyat, kef çəkməkdən ibarətdir. Bunun üçün pul lazımdır. Pul isə Doktor Meşali qazanmalıdır. Amma, Nilufər belə düşünmür. O, Doktor Meşalini əsas insani hisslərinə, cəmiyyətə doğmalığına görə sevir.

Nilufər yaxşı görür ki, Doktor Meşalinin gəli-

nı sağlam əqidəli insanlar qoruya bilər. Ədalətli insanlar cəmiyyətin irəliyə doğru inkişafını təmin edirlər.

"Doktor Meşali" romanında zəngin obrazlar aləmi var. Yadda qalan insanlar, yazıçının səmimi münasibəti ilə oxucu yaddaşında yer alır. Oxucu hər kəsə özünün layiq olduğu qiyməti verir.

Əsər bir acı həqiqəti də təsdiq edir. Doktor Meşali əslində Nobel mükafatına təqdim olunmalı idi. Bu barədə Əli Rza Xələfli, zənnimcə, daha dəqiq yazıb: "Doktor Meşali öz sağlığında dəyərini, qiymətini ala bilməyib. Bu qədər insanlığa doğma olasan, hər kəsə qarşı sonsuz sevgi bəsləyəsən, sevgisizlərə öz sevginlə can verəsən, şərəfli bir ailənin başçısı olasan, ləyaqətli bir qadının sevgilisi, cəfakeş bir ananın həyat yoldaşı olasan, ali mənəb bir ata kimi özünü təsdiq edəsən... amma, dünya səhiyyə təşkilatının bir ləyaqətli ödəliyə layiq görülməyəsən Əlbəttə, bu da Doktor Meşalinin faciəsi idi. Əslində Doktor Meşali uca insanlığı yer kürəsindəki ən üstün mərtəbə hesab edir. O, bu mərtəbəni adi, kasıb, sadə insanlar arasında nadir fədakarlığı ilə qazanıb. O, həqiqətən insanlar arasında nadirliyini təsdiq etmişdi. Ulduz Qasım Doktor Meşalinin sağlığında ünvanına verilməyən Nobel mükafatını elə "Doktor Meşali" romanı ilə həqiqətə çevirib. Zənnimcə, bu əsər təkrar-təkrar, ən azı ingilis və ərəb dillərinə tərcümə edilməli, nəşr olunmalıdır". Nəşə əlavə etməyə lüzum görmürəm. İnanıram ki, Doktor Meşalinin xatirəsinə bu əsər layiqli abidə kimi əbədi yaşarlı qazanacaq.

19.02.2026